

FAMILLIA.

BUDA-PESTA

17 Augustu st. v.
29 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 61.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Steu'a României.

— *Marici Sale Dómnei.* —

Multe stele sânt pe ceru,
Ochi de focu ce 'n diua peru,
Dar ca steu'a tîerii mele
Nu-i nici una între ele.
Dulce stea, bine-ai venitu!

Dup'atâtia secolu plinu
De dureri si de suspini,
Dup'atât'a umilire
Si amara tânguire,
Acum iér ai resaritu!

Multe flori sânt pe câmpii,
Cu mirosu si fetie víi,
Dar cá steu'a tîerii mele
Nu-i nici una între ele.
Stralucesce, mândra stea!

Adi Românu 'ntineritu
Te saluta fericitu,
Câci, în câmpulu bataliei,
Tu pe peptulu vitejiei
Înfloresci, iubita stea!

Multe stéguri pe pamêntu
Mândru fâlfaiu în vêntu,
Dar cá stégulu tîerii mele
Nu-i nici unulu între ele,
Câ-lu poleie radi'a ta!

Adi vulturulu auritu
Din alu tîerii plaiu iubitu
Îsi reia sub ceru avêntulu,
Fâ sê-lu admire pamêntulu,
Aretându-i calea sa!

Iér tu, ângeru luminosu,
Sufletu blându si mângaiosu,
Care 'n câmpulu bataliei
Tu si steu'a României
Sânteti totu aceeași stea, —

Dà acestei tîeri meru
Flórea sufletului teu,
Si durerile-i profunde
Sê vor șterge ori si unde
Va lucí zimbirea ta!

(Resboiulu.)

Gr. H. Granda.

Schitie de caletoria.

XXI.

Dela Bucesi pâna la Baia-de-Crisiu.

În cartiru micu nu incapu multe mobile. În colónele ânguste ale foii nóstre, nu putemu publicá atâ-
r'a câtu amu dorí si câtu materialu avemu la disposi-
tiune. Astfel apoi unii articoli trebuie sê aștepte multu
timpu la întunericu, pâna ce în urma potu sê iésa la
lumina.

Asíá o patîra si schitiile mele de caletoria. În
nr. 41 fui silitu a le întrerumpe, spre a cede cu ospi-
talitate spaciulu altor publicatiuni mai urgente si mai
importante. De atunce apoi însedar pândii ocașiunea
spre a tórce mai departe firulu întreruptu, nici într'
unu numeru nu mi-a remasu spaciú.

Dar notițiile mele nu s'au terminatu înca. Eu
mai am înca de povestitu. Ce sê facu? Din salonulu
celu mare, unde nu mai potu ajunge la vorba, iéta me
retragu în odaia mai mica. Din fói'a de dumineca,
iéta-me mutatu în cea de joi. Dar fiindu cá aice si lo-
culu e mai micu, trebuie sê economisâmu în vorbe. În
locu de literile mari de acolo, voiú scrie cu de cele
mici, cá sê încapa mai multu.

Continuarea acestor schitie în nrile aceste înse
iérasi va avé acea urmare, cá ele vor ocupá locul
„conversârilor cu cetitórele.“ Asíá dara aceste cauta
sê încete, pâna ce înca vom caletori. Ce sê facemu?
spaciulu e ângustu. Dar sê sperâmu, cá la iérna sprin-
gulinu publicului îl va mai largi.

Si acuma sê începemu! Dar unde amu si lasatu?
Ah! în momentulu acel'a, în care — despartiti de
abrudieni — mai aruncaramu o ultima privire asupra
Abrudului. Ce momentu frumosu si plinu de emo-
tiune.

Adâncu mișcati ocuparamu locu în trassura, sê
ni continuâmu caletoria. Spre norocire, regiunea prin
care treceamu atrase în curêndu tóta atentiunea nó-
stra. Ne suiamu în continuu pe cóst'a muntelui Bucesi,
si ochii nostrii se delectau în positiunile cele mai fru-
móse; fia-care cotitura a drumului ni oferíá câte o
panorama noua, si fia-care din aceste emulá într'u a
ne încântá.

În fine, dupa caletoria cam de o óra, sosiramu
în vêrfu. Grandiosu prospectu! Oprii trasur'a, spre a
lasá ochiloru timpu d'a se aprofundá în admirabil'a
frumsetie ce se destainuía inaintea nóstra.

În stâng'a, vederea cadea într'unu abisu înspai-
mântatoru. O vale fórté adâncu, dar totu-odata si fru-
mósa si romantica se ascundea acolo la umbr'a munti-
lor din giurulu seu. Sate resfirate, paduri umbróse si
rîuri sprintene formau decoratiunea acestei vái, care

semená unui eremitagiu poeticu. Erá fostulu comitatu Zarandú!

Înse decoratiunea cea mai imposanta erá cate-n'a de munti gigantici, ce impresurá acésta vale. Ori în catráu sburá privirea, orizontulu erá închisu. În stâng'a se 'naltá totu mai sus o grupa de munti, din alu caror vârflu renumitulu Retezatu, cu fruntea sa albíta de néua, priviá cu majestate asupra muntilor mai mici, cá si monarculu asupra supusilor sei.

În drépt'a alti domnitori ai aerului, muntii Bihorului își redicau cu fala fruntile lor albe. Si în mijloculu lor, fabulós'a Gaína, regin'a tuturor muntilor din giurulu ei, dominá cu superbia asupra tuturor.

Er în nemijlocit'a nóstra apropiare, pe muntele unde ne aflamu, se 'naltá o stânca colossala, Vulcanulu, la înnaltíme de 684 urme dela suprafaçia apei. Puterniculu meu omonimu stá acolo cá o statua vecinica a unor timpuri epocale; anii trecu si secolii sbóra, vijeli'a, plói'a si fulgerulu isbescu în acea statua, dar nu o potu derimá; ea stá neclatita si veghiéza. Par cá ar díce locuitorilor din giurulu ei: „Fiti si voi cá mine! Sê nu ve frânga nimica!“

Dupa ce ochii nostrii se delectara de ajunsu în acésta privelisce admirabila, ne suiramu în trassura si plecaramu. De aci 'n colo calea ne conducea în jos la vale, si în zig-zaguri de vr'o siepte ori repetíte, în fine facuramu unulu din cele mai frumóse scoborisiuri, si ne aflaramu jos în vale, de unde cu spaima priviramu înderetu în sus spre muntele de unde ne scoboriramu.

Trecuramu prin satulu primu, si síesulu începú a devení mai largu. Nu peste multu sosiramu la Mihaleni, Sdraptii, unde în 1848 stetea lagarulu lui Buteanu. Acolo întelniramu Crisíulu albu, care isvoresce nu departe de acolo la satulu Blasieni, dintr'unu delu varosu; la începutu ap'a e atátu de alba cá laptele, de aice si numele „Crisíulu albu.“

Dar numele de „Crisíu“ se dá acestui ríu numai dela Criscióri, unde sosiramu si noi dupa miediadi cam pe la patru óre, si unde ne întimpiná ospitalitatea dlui Vasilie Popu. Acésta primire afabila, în care onorabil'a dómna si graciós'a domnisióra avura rolurile de frunte, ne causá câte-va óre de suveniru dulci, dupa cari porniramu mai departe.

Erá înca díua când trecuramu prin Bradu, locu memorabilu din 1848, aice vedíui si frumosulu gimnasiu românescu. Acestu institutu naçionalu de 4 clase, cu 4 professori, s'a înfintiatu la 1868, prin obligatiunile împrumutului de statu din 1854 din comunitátile Zarandane, cari — la staruintí'a bravilor conducatori de atunce ai comitatului — fure daruite spre acestu scopu. Sum'a totala fu 58,000 fl. Dupa ce se înfintia gimnasiulu, mai remasera 16,000 fl., cu cari se cumperá dominiulu Mihaleni dela Laurentíu Szógyényi. Directoru alu gimnasiului e zelosulu topopu dl I. Mihaltianu.

Pe când sosiramu la Baia-de-Crisíu, se facú întunericu. Iosifu Vulcanu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

„Cununata!“ — acestu cuvêntu ardea cá foculu în creerii lui.

— Mâne va fi 14 aprile, mâne va fi díu'a ei de cununía.

Robert rise cá unu nebu nu.

— Mâne! Si înainte cu doi ani si jumetate ea erá soçi'a mea. Lordulu Montalien avea dara dreptate. Cununi'a se va tîné de siguru în biseric'a S. Georgiu, si de si neinvitatu, neasteptatu, si nebínevenitu. — totusi voiu participá la cununía ta, Hugo Charteris.

Dupa o óra trenulu sburá peste câmpii. Scrisinindu din dinti priviá Robert afara peste tiênaturile ce se schimbau înainte lui.

— Mâne sê se cunune er cu Sir Hugo Charteris, — repetí elu cu amaru, — vom vedé.

Capítulu VI.

În diorile dílei de 14 aprile.

Erá în dupa médiadi'a dílei de 13 aprile. Pe strad'a liniscita Bloomsbury radiéle sórelui colorau feresitile dela Half-Moon-Terrace, încátu se parea cá esti în Veneçia, si nu în Londra.

Casele din Half-Moon-Terrace erau zidite parte mai mare din caramide roşie, si cas'a în care síedeá Ulrich Mason, erá locuita afara de elu, înca de unu calciunariu ulogu si de unu hornariu. Elu avea patru chilii, una de locuitu, dóue de dormitu, pentru elu si pentru sora sa si unu atelieru, căci Ulrich erá — precum s'a amintitu — artistu, pictoru decoratoriulu teatrulu „Royal-Waterloo-Britania“, precum aretá si firm'a sa de pe usia.

Elu mai cântá si cu a dóu'a violina în orchestru, jucá ocaasionalminte si rolulu de alu doilea mormêntariu, si alte partie momentuóse. Versatu în limb'a francesá, traducea comedii din limb'a acést'a si le acomodá firei limbei englese. Desemná si portrete, de cumva i se oferíá ocaisiune. Deci se putea numí unu artistu multi-lateralu si necesariu.

În dupa médiadi'a acelei díle senine din aprile stetea elu cu diligintia lucrându în atelieru, ai carei pareti erau decorati cu productiunile artei sale proprie. Între acele se destingea mai vêrtosu: „batalí'a dela Bannokburn“, cu portretele lui Sir Viliam Wallace, Robert Bruce, si regele Eduard I, strafigurata de pitoréc'a apunere a sórelui în coloru înfocate. Eu nu afir mu, cá tóte aceste trei personalitati emininte aru fi participatu la batalí'a dela Bannokburn, nici artistulu nu pretindea acést'a; pe tablou înse se vedeau eroii Scoçiei în rocuri de totu scurte, pe când regele Eduard straluciá într'o pancera cu coifu si scutu.

Cá si cele multe genii nici talentulu lui Ulrich Mason nu erá apretiuítu deajunsu. Batalí'a dela Bannokburn nu-si aflá cumperatoru, si artistulu parasi resortulu istoricu si primí postulu la teatrulu Royal-Britania, carele celu puçinu i aducea venitu siguru de 12 taleri la septemána.

În desu-amintit'a dí de 13 aprile elu lucrá la unu tetragon colosalu, carele cuprindeá întrég'a marime a parételui. Elu stetea pe o scara si depingea orizontulu. În apropiare se vedeau nisce coloru versate, roşiu rubinu, ultramarinu si auru, prin perspectiva semenau unei grote îngropate în nasipu de auru, si la adeverata iluminatiune pe scen'a teatruii Royal Britania, la privirea publicului încântatu, trebuíá negresítu sê produca efectu.

În miser'a dăra fôrte curat'a chilîa laterală sîe-dea Miss Rosanna Mason la mės'a ei de cosutu. Ea nu se ocupă cu lucruri de fantasîa, prețioșe și nefolositoare; nu semenă creaturilor nesocotite, cari petrecu timpul scumpu în brodarîi cu margele și aur, ci eră ocupată — speru a nu ofensă pe nimenea — cu cîrpirea ciorapilor lui Ulrich.

Rosanna Mason eră o damă în etate, ce într'unu modu finu nu se putea hotărî cu siguritate; eră cu cinci-spre-știece ani mai betrîna de cîtu Ulrich, și acest'a numeră deja 25 veri. Eră nalta și slaba, cum sînt de comunu femeile nemaritate, în acēsta etate; avea niste falci mari, buze subtiri, ochi caduți, nasu romanu, frunte turtita, și portă perulu ei aurîu impletitu înderetu la cēfa. Hain'a ei învechita semenă ei; înse și aceea eră curată, încātu nu puteai află nici o scaderē.

O tradițiune afirmă, că tôte feciōrele betrîne s'aru fi pututu maritā vr'odata; dăra una și mai crudela dîce, că tôte aru dorî sē se marite.

În ambele casuri Miss Mason demustă neadeverulu afirmatiunii. Pe ea nici odata n'a petîț'o nime-ne, și ea nici odata n'a doritu sē se marite. Dēns'a eră, în tōta splendōrea îndreptățitei sale superbii, o feciōra betrîna din libera vointă. Peste totu, despretiuiă pe barbati și pe cele mai multe femei, debilele și ne-trebnicele creaturi fără scopuri înnalte. Lubiă florile și pruciū și îngrigiă la casu de necesitate cu multa predilectiune de bolnavi.

Miss Rosanna Mason se numeră între crestinele cele mai bune. Ea consideră teatrulu și balurile că niste usi ale osēndei, și rochiele decoltate că primulu pasu spre stricătune. În modulu ei asceticu înse ea eră o fiintă buna și seriōsa. Fără a se obosî sēu a pretinde o renuneratiune, ea eră în stare a sîedē nopti întregi la patulu morbosului, și de si lamp'a nu mai putea respândî lumina completă, și sufletulu bolnavului mai că a espiratu, dēns'a totu nu încetă d'a veghiă.

Ulrich avea tēma de ea. Ea l'a crescutu, certatu și batutu, pîna ce sermanulu tineru își uri viēt'ă. Ea l'a destinatu sē fia missionariu, dar elu în etate de două-dîzeci și cinci de ani se facu actoru! Acest'a eră necasulu ei mai amaru, dăra ea îlu suportă cu resignatiune.

Sōrele apunea totu mai tare, și Rosanna vedea că a sositu timpul de a gatî thei'a. La cinci și jumetate Ulrich trebuia sē mērga în regiunile întunerecului, cum numia ea de comunu teatrulu, și ciorapii erau reparati.

Ulrich chiar nu facea nici unu reu, elu adeca nu facea nimicu. Sîedea pe scara, fără d'a lucră cu penelulu, flueră încetu și priviă afara uitatu de sine. Acēs't'a visare neadormita a fost o îndatinare ce si-o ēnsusî de cînd a fost în Lincolnshire. De atunci trecura trei septemăni și precum afirmă sora sa, „reulu din ce în ce totu mai grassă.“

De sine se întielege, că elu nu descoperi ei nimica din aventur'a dela 25 marte; dăra și puçini muritori se vor fi simțitu îndemnati a descoperi Rosanei nebuniēle lor, — astfel și Ulrich ascunse ānelulu cu opalu în locurile mai ascunse ale sale. Înse cugetele lui totu se ocupau cu acea aventura și cu acea fiintă frumōsa și sumētia; Olivia reaparea de nou înainte lui și îlu urmariă chiar și în visu. Ōre ce s'a alesu de ea? Întreg'a istoria eră misterioșă, ēnsusi elu se în-

trebă, că ōre chei'a pierduta a causatu grabnic'a descoperire de fug'a Oliviei?

Da, chei'a. De ōra ce Mrs Grimshaw sciea, că lipsece chei'a, nu putea dormi. Ōri au furat'o fantomele, ōri Olivia a luat parte în joculu acesta! Dupa aceea de siguru s'a sculat, a cautat'o în chil'ă de dormitu, gasi patulu neatinsu și pe ea disparuta.

O jumetate de ōra mai tîrdîu Mr. Lyndilh se află pe cale.

— De ar scî I. Quill istori'a acēs't'a, ar face din ea o drama în cinci acte, și ar putē fi siguru de succesu, — cugetă Ulrich. Sūm curiosu, ōre chiamă-me-va cîndva acea damă? Speru, că nu me va chiamă, căci la din contra Rosanna va trebuî sē auda tōta istori'a. Si totusi cātu de bucuros asū dorî sē mai vedu pe Miss Olivia. Cātu eră ea de frumōsa, cînd statea cu resistintia înainte unchiului ei!

Si aci, fără de voia, își luă și elu o positiune amenintiatōre. Rosanna îlu observă și isi încetă lucrulu.

— Ulrich!

Ulrich tresari și luă îngraba penelulu a mîna. Eră cu neputintia, că cugetulu ei sē fi pututu strabate în elu, și totusi elu nu ar fi fost pré surprinsu de cumva ea ghiciă actiunea spiritului seu.

— Ulrich! — repetî ea maniosu, — încēta odata cu de aceste și spune-mi ce va sē dica ele?

— Cari? Decoratiunea? Eu me silescu cātu potu mai iute sē o finescu. Ea represinta aci grot'ă Vinerei Afrodite. Apartîne piesei nōue, ce va face renumitu pe Tinsel și Spangle, „Peșterea de corale a adāncimei întunecōse“ cuprinde șiese acte în 37 de scene, cari tōte se petrecu sub apa. În baletu, Vinerea Afrodita iese din mare, încungiurata 45 de nimfe și srene jucātōre în mijloculu flacarilor aurie. Eu ēnsu-mi aparū că Tritone, Miss Anetta de Courcy, altcum numita Ana Bullock, apare că Venus, și Spangle a primitu rolulu de princiulu tinerei, care se scaldă în marea aegeica și prin cāntulu sirenelor se seduce în peșterea a coralelor. Tinsel represinta pe Neptun. O scena se petrece în șiese despartieminte și represinta publiculu odata șiese diverse lucruri. Acēs't'a ar fi o ocupatiune frumōsa pentru unu masinistu. Îti spunu Rosano, acēs't'a e o întreprindere mare, și noi trebuie sē lucrāmu cu puteri și timpu duplicatu, pîna sē finescu numai sceneriele.

În decursulu acestei lungi vorbiri Ulrich zugrăviă cu diligitia; elu se simtiă înse destulu de confusu în cugetare, nu cumva spiritulu sōrelei sale va cere socotēla dela dēnsulu.

— Nu voiu sē audu nimicu despre peșterile tale de corale și despre Venus, — începū cu strictētia Rosanna, — e destulu de durerosu, că astfel de lucruri pecatōse esistu, și fratele meu își puse în joc salvarea eterna pe ele. Eu vreu sē sciu pentru ce sîedîusi tu aci ōre întregi și priviiai în nimica? Ast'a trebuie sē însemnedie ceva. Cu vorbe gōle nu me convingi; eu te cunoscū.

— Atunci va însemnă lene, — surise Ulrich.

— Însemnēdia mai multu de cātu lene, de si si acēs't'a ar fi destulu de durerosu. Nu-mi contradice: tu esti amorisatu.

(Va urmă.)

Societati si institute.

Program'a adunării din Biserica-Alba a reuniunii învetiatorilor români gr. or. din dieces'a Caransebesiului, pe care o anunciamu în nr. trecut, este următoarea: 1 sept. înainte de mîdiadi: deminētia la 8½ ore participantii vor fi întimpinati la gar'a celei ferate de cătra comitetulu localu, la 9½ liturghia, la 11 ore se va deschide adunarea, în care se vor ceti rapórtele comitetului, cassariului si alu bibliotecarului, apoi se vor alege comisiunile; dupa mîdiadi se vor ceti disertatiunile, apoi va urmá o conferintia pentru pertractarea statutelor. În 2 sept. se vor ceti rapórtele comisiunilor, se vor continua disertatiunile, si se vor debate actele relegate adunării generale, precum si propunerile; dupa mîdiadi se vor alege 2 delegati pentru sinodulu eparhialu, se va defige loculu si timpul viitórei adunării, se vor debate diverse propuneri, se va alege o comisiune pentru autenticarea processului verbalu, si adunarea se va închide.

✓ **Reuniunea învetiatorilor români** gr. or. din tîer'a Bârsei va tîné la 18 si 19 augustu v. adunare generala extraordinaria în Brasiovu. Cu acēsta ocaziune, pe bas'a statutelor aprobate, reuniunea se va constitui definitiv. Presiedinte prov. e dlu G. C. Belisimus, notariulu prov. dlu N. Oancea.

Congressulu pentru drepturile femeilor, deschisu la Paris în 25 iulie, în siedintia sa a dóta a ascultatu raporturile a dóue femei despre creșterea femeiesca în Petersburg si despre emanciparea femeilor în Chicago. S'a cetitu o adresa a deputatului italianu Salvator Morelli, care propune sē se faca în totu anulu o espositiune de copii în Paris si mam'a cea mai buna sē se premieze. Apoi se tînura mai multe vorbiri, si între altii dn'a Garcin a vorbitu de renascerea Franciei prin femei.

Ce e nou ?

Sciri personale. Ministrulu-presiedinte Coloman Tisza a plecatu la Ostende. → Ministrulu de externe alu României dlu Mihaiu Cogalniceanu a plecatu cu concediu în strainetate.

Resboinulu. Scirile din Bosnia nu ne împartiescu nimica nou, afara de list'a scurta a ranitilor. Philipoviciu stá si acuma la Serajevo, ier Joanovicu la Mostar; Szapáry nu póte sē se misce din Doboi, unde si dílele trecute avú mari lupte cu bosniacii, cari îl ataca necontentitu si nu-lu lasa a înaintá. Într'aceste aici acasa s'a ordonat mobilisári noue; dupa afirmatiunea díuarelor, a trei'a parte a armatei austro-ungare e deja mobilisata. Dílele trecute s'a publicatu list'a ranitilor de pân'acuma; între acestia sînt multi Români, mai alesu de prin Banatu. — Pe când ocupatiunea Bosniei se îndeplinesce cu atát'a greutate, pe atunce scirile spunu, că rescól'a Pomacilor în muntii Rodopi continua, si comandantulu lor supremu e Midhat bey; crudímile comise de rusi si de bulgari sînt neaudite. Rusii nu au intratu înca în Batum, căci si acolo s'a formatu o rescóla în contra lor, resculatii sînt Lazii, cari au si construitu patru

lagare întarite; în momentul hotaritoru o parte din trupele turcesci se va unii cu Lazii.

Cestiunea carausilor pentru Bosnia devine din ce în ce mai agitata. Vice-comitele comitatului Pesta a refusat ministrulu d'a eșecutá ordinulu a cestiua relativu la tramiterea a 500 de carausi pentru Bosnia. Cestiunea se va debate în congregatiunea comitatensa de adi (marti) care promite a fi fórte vi-forósa.

Comandamentele militare ale României s'au împartitu în modulu urmatoru: Generalulu Cerchez este numitu comandantu alu divisiiei I militara-teritoriala; — generalulu G. Angelescu la divisi'a III; — generalulu Racovitia la divisi'a IV; — generalulu Manu ca inspectoru generalu alu artileriei; — generalulu Radovici cá inspectoru generalu alu cavaleriei.

O femeia deputatu. Partid'a liberala dintr'unu cercu electoralu din Londra a candidatatu de deputatu pentru parlamentu pe domnisiór'a Elena Taylor, fic'a vitrega a filosofulu Stuart Mill, celu mai energiosu aperatoru alu emancipării femeilor. Dar fiindu că femeile n'au dreptulu de alegere, în casulu de cumva dsiór'a Taylor va fi aleša, ne putemu așteptá la întêmplári interesante.

✓ **Scald'a S. Georgiului în Transilvania** — precum ni se scrie de acolo — a fost binisióru frecventata, de si timpul din asta véra a fost nefavoritoru. Cu deosebire au fost bine represintati Români. Pâna când a fost music'a aci, s'au arangiatu petreceri si baluri, la cari ocaziuni amu jucatu si „Roman'a“ si „Hor'a.“ Tóte petrecerile au avutu mai multu unu coloritu românescu. Acum au mai ramasu puçini ópeti. Dauna, cá o baia cu o fântâna atátu de escelenta si copiósá nu este altcum arangiata, căci ar puté concurge cu cele mai renumite bái din Europ'a. Bai'a dela St. Georgiu ar puté deveni o adeverata baia românesca, unu locu de convenire pentru Ardeleni, Bucovineni si Moldoveni. Dar sē sperámu!

Armat'a francesa are 3 maresiali, 10 generali de divisiune, cari au purtatu comand'a suprema, 100 alti generali de divisiune, 200 generali de brigada, 433 oficieri de statu majoru, 11,752 oficieri de infanteria, 3298 oficieri de cavaleria, 1147 medici, 159 farmecisti, în totalu 25,754 oficieri. Reserv'a cuprinde 7109 oficieri, între cari 80 generali de divisiune si 188 generali de brigada. Militi'a are 10,580 oficieri. Întrég'a armata are deci 43,443 oficieri de tóte gradele.

Sciri merunte. Majorulu din armat'a româna dlu Bratinu fu tramisu la espositiunea din Paris, pentru a studiá acolo foto-litografi'a. — Desconcentrându-se armat'a României, regimentele pretotu-indene sînt primite cu entusiasmu.

Suvenirea mortilor.

Albert Onitiu, oficiantu r. de posta în Sibíiu, a încetatu din viétia la 5/17 augustu, în etate de 34 ani.

✓ **Georgiu Lica**, capitanu c. r. în pensiuene, în timpul din urma directorulu báilor dela St. Georgiu în Transilvania, a repausatu la 10 l. c.